

універсум

Талант — це праця, знання — це сила

www.zu.edu.ua

facebook.com/zu.edu.ua

t.me/zueduua

№ 8 (186) жовтень 2023 року // щомісячна студентсько-викладацька газета Житомирського державного університету імені Івана Франка

Розповсюдження безкоштовне

Дорогі колеги!
Щиро вітаю вас з Днем працівників освіти!

Це свято у наші дні є дуже цінним. Ми у воєнний час взяли на себе величезну відповідальність за наше молоде покоління. Реалії змусили набутти нових навичок. І Ми продовжуємо надавати якісну освіту, вкладати душу, захоплювати і захоплюватися молоддю, допомагати їм розкриватися і самореалізовуватися.

Житомирський державний університет імені Івана Франка продовжує втілювати свою головну місію – навчати, здійснювати наукову діяльність, допомагати, відновлювати. Активно розвивається, долаючи нові виклики. І все завдяки вам, дорогі колеги! Щиро дякуємо кожному за професіоналізм, відповідальність, невтомний творчий пошук і прагнення виростити яскравих особистостей, соціально активних громадян, справжніх патріотів України. Дякую за активну волонтерську діяльність. Сил і витримки вам! Нам потрібно тримати свій фронт.

Щиро вітаю усіх колеґ-освітян: і тих, хто опанував цю спеціальність, і тих, хто тільки приступив до роботи, і тих, хто вже є метрами, професіоналами своєї справи! Бути педагогом – це покликання, яке вимагає постійного ресурсного та емоційного вкладення. Це благородна справа, яка запалює в молодих серцях прагнення до змін, до вдосконалення, до пізнання.

Будьте здоровими, енергійнішими та завзятими! Миру і добра у вашій родині! Сил, терпіння і безмежної віри в нашу ПЕРЕМОГУ!

Завжди ваша, Галина Киричук

Заступник Міністра освіти і науки України у ЖДУ

З робочим візитом до Житомирського державного університету імені Івана Франка 21 вересня завітали заступник Міністра освіти і науки України Михайло Винницький, директор Департаменту освіти і науки ОВА Наталія Осипович та заступник начальника ОВА Юрій Денисовець.

Ректорка університету Галина Киричук познайомила гостей із закладом та поділилася досвідом впровадження нових освітніх тенденцій в ЖДУ імені Івана Франка. Юрій Денисовець зауважив: «Університет має необхідну матеріально-технічну базу, професорсько-викладацький склад. Рухається вперед, показує гарну динаміку і потенціал. Адміністрація області та університет в гарних партнерських стосунках, реалізовуємо спільні проекти. Маємо багато питань, тому сьогоднішній візит Михайла Винницького розставить акценти і визначить пріоритети».

Михайло Винницький зустрівся з директорами інститутів, деканами факультетів, завідувачами кафедр та студентським братством, щоб обговорити ситуацію в освіті та означити вектори розвитку освіти та науки в Україні в найближчому майбутньому. Пан Михайло представив ініціативи, які акумулюються Міністерством освіти і науки. «Але важливіші ініціативи для мене, це ті, що стосуються усіх нас як викладачів — якість освіти». Окреслив головні ініціативи, серед яких аудиторне навантаження професорсько-викладацького складу та введення обліку наукової роботи. Окремо зупинився на фінансовій

ініціативі, зокрема повернення до формульного фінансування та про зміни у критеріях. Розповів про зміни у державному замовленні і його розподілі.

Дискусійним в освітньому просторі є питання переліку галузей та спеціальностей. Зараз ведеться обговорення з громадськістю, яка вносить свої пропозиції. «Для нас принципово важливо, щоб ми дійшли до гармонізації з міжнародною системою класифікації освіти в частині галузей. Стосовно спеціальностей, є багато дискусій. Кожна країна Європейського Союзу має свій перелік. Наша мета дійти до 10+1 галузей», — зауважив пан Михайло. Ще одним завданням для Міністерства є оновлення стандартів вищої освіти.

Володимир Чумак, проректор з навчально-методичної та виховної роботи, представив цифрові платформи університету, які координують роботу закладу.

Сюрпризом для Михайла Винницького було інтерв'ю, яке організували і провели студенти спеціальності «Журналістика» (див. посилання <https://youtu.be/Z02HixPyyFc?si=jq57UwBoijdXQjID>)

Прес-служба університету

Тиждень дошкілля

Важко знайти людину, настільки віддану своїй професії, як вихователь. Він дарує дітям крахці роки, тепло своєї душі і не чекає у відповідь вдячних слів. Це помічник, організатор, актор, друг, фантазер, психолог, друга мама. Вихователь є провідником дитини у світ соціальних стосунків, разом з вихователем дитина пізнає дивовижний оточуючий світ. Неординарна особистість!

Урочистості, присвячені Дню дошкілля, розпочалися 25 вересня у Житомирському державному університеті імені Івана Франка. Програма заходів насичена і цікава.

Пропонуємо невеличкий екскурс по різним локаціям свята.

Відкриваючи перший день Тижня дошкілля, завідувач кафедри теорії та методик дошкільної й інклюзивної освіти ННІ педагогіки професор Іван Коновальчук адресував теплі слова вітання студентам і викладачам кафедри. Він подякував студентам, що обрали таку прекрасну професію, яка вимагає самовіддачі, величезного терпіння і нескінченної любові до своєї справи.

Свято розпочалося з «Іграшкових вітань». Студенти на виставці презентували свої творчі роботи: віршами і прозою висловили свою любов до професії вихователя, з побажаннями миру та щирих посмішок дітей.

Наступного дня, у вівторок, з метою збільшення практичних знань у здобувачів освіти спеціальності «012 Дошкільна освіта» та покращення їх обізнаності щодо інструментів комплексного розвитку дітей раннього та дошкільного віку, в рамках проекту «Запрошені професори в ЖДУ імені Івана Франка» було організовано зустріч з кандидатом філологічних наук, доцентом, керівником проекту з раннього та дошкільного віку DGroup Юлією Даценко.

Під час зустрічі пані Юлія поділилася своїм досвідом у сфері дошкільної освіти та надала корисну інформацію щодо можливостей використання сенсорних коробок у роботі з

дітьми раннього та дошкільного віку. На іншій локації тиждень дошкілля триває! Студенти III курсу спеціальності «Дошкільна освіта» вітають всіх працівників дошкілля зі святом і представляють флешмоб «Рух – це життя, а життя – це рух». Заряд позитивних емоцій, гарний настрій, незабутні враження – найкращий подарунок до свята!

Середа. До студентів та викладачів прийшла у гості Олена Поліщук,

домівці.

Завдяки таким зустрічам студенти мають змогу порівняти роботу у комунальному та приватному садочках, що сприяє їм обрати свій варіант майбутнього працевлаштування.

У четвер, у актовій залі центрального корпусу університету на урочистостях з нагоди Всеукраїнського дня дошкілля «Сучасне дошкілля під крилами захисту» директор ННІ педагогіки Валентина Танська вручила грамоти та подяки кращим студентам та групам спеціальності «012 Дошкільна освіта». Привітів та побажав творчих успіхів усім присутнім

адміністратор Дитячого центру розвитку «Зебра», випускниці спеціальності «Дошкільна освіта», яка за короткий час зробила успішну кар'єру на дошкільній ниві. Енергійна, повна життя, оптимізму, любові до дітей – як приємно бачити відданість професії і захопленість справою, яку робиш.

Під час зустрічі студенти дізнались багато цікавого про особливості функціонування приватного ЗДО, про стосунки з дітьми і батьками, про послуги, які надаються центром, про особливості організації харчування і медичного обслуговування, про гурткову роботу. Головне – це позитивні емоції дітей та їх бажання бути в садочку, прихильність до вихователя і до однолітків, відчуття себе в другій

завідувач кафедри теорії та методик дошкільної й інклюзивної освіти Іван Коновальчук. Не забули привітати студентів та викладачів колеги з кафедри мистецької освіти. Студентський профком подбав про солодкі подарунки.

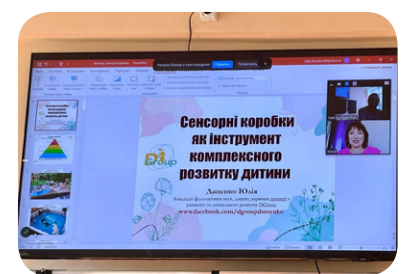
На концерті студенти демонстрували свої таланти. Пісні, танці, драматизації, руханки заряджали зал позитивом. Гарний настрій, незабутні враження, бажання творити і бути найкращими – все це подарувало чудове свято!

Фінальним заходом святкування Тижня дошкілля став фестиваль-виставка дитячої книги. Студенти презентували свої улюблені казки, вірші, оповідання, які запам'ятались їм ще з дитинства. З

цієї події розпочинається створення міні-музею кафедри та спеціальності. Для маленької дитини паперова книжка завжди буде більш цінною, ніж її електронний замітник. Сучасна книжка – це часто не тільки цікава оповідка з чудовими малюнками, її інтерактивний контент дозволяє грати, розфарбовувати, виконувати розвиваючі завдання, слухати пісеньки чи звуки, які видають тварини. Якщо у Вас залишились з дитинства книжечки – долучайтесь до створення міні-музею дитячої книжки! Викладачі кафедри будуть вдячні.

За публікаціями на ФБ-сторінці кафедри теорії та методик дошкільної й інклюзивної освіти (<https://www.facebook.com/ped.innov>)

Пропонуємо переглянути деякі відеоматеріали зі святкування

<https://www.facebook.com/reel/1372790720027081>

<https://fb.watch/nDKQlhQW8A/>

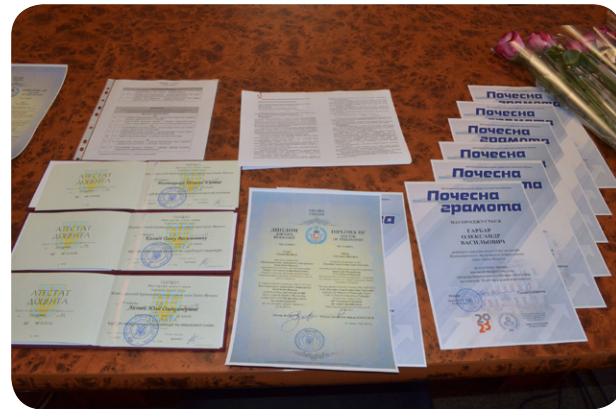
https://fb.watch/nD11ijHJ_W/

<https://fb.watch/nD1cl-w39j/>

Вітаємо колег!

На вересневому засіданні вченої ради ректорка університету Галина Киричук від імені колективу Житомирського державного університету імені Івана Франка привітала колег з особистими здобутками.

Атестати доцента отримали:

БІЛОШИЦЬКА Тетяна – кандидатка педагогічних наук, доцентка кафедри іноземних мов і новітніх технологій навчання;

ЛІСОВА Юлія – кандидатка філологічних наук, доцентка кафедри міжкультурної комунікації та іншомовної освіти

КОЛЯДА Олег – кандидат філологічних наук, доцент кафедри германської філології та зарубіжної літератури.

Щиро вітаємо вересневих ювілярів:

ГАРБАРА Олександра – доктора біологічних наук, професора, завідувача кафедри екології та географії;

ПІДГУРСЬКУ Валентину – кандидатку педагогічних наук, доцентку кафедри початкової освіти та культури фахової мови;

ВАСИЛЕНКО Ольгу – кандидатку біологічних наук, доцентку кафедри екології та географії;

ЄВДОЧЕНКО Олену – докторку

філософії в галузі Освіта/Педагогіка, доцентку (без вченого звання) кафедри хімії;

РИМАР Ольгу – заступницю головного бухгалтера;

БІЛЮК Інну – кандидатку філологічних наук, завідувачку кафедри англійської мови та прикладної лінгвістики;

ОСТАПЕНКО Людмилу – лаборантку кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття.

Відділ кадрів університету, прес-служба університету

Нові обличчя Наукового ліцею

Цьогоріч кількість ліцеїстів, порівняно з попереднім 2022/2023 н.р., зростає. У нас вже не три класи у паралелі, а чотири. Зростання кількості ліцеїстів – промовистий факт, що свідчить про зростання довіри громади батьків міста Житомира до освітньої діяльності Житомирського державного університету імені Івана Франка.

Редакція студентсько-викладацької газети «Універсум» вирішила поговорити з деякими з нових ліцеїстів. Звичайно, з усіма 117 учнями за чотирма профілями: хіміко-біологічним, філологічним, історико-правовим та фізико-математичним, ми переговорити фізично не змогли. Наші кореспонденти рандомно обрали по кілька осіб з кожного класу і поставили всім однакові питання.

1. У якій школі Ви вчилися раніше?
  2. Чим було викликане Ваше бажання змінити школу та вступити до Наукового ліцею?
  3. Чи збираєтесь Ви своє подальше навчання в університеті, куди Ви вступите, та свою майбутню професію пов'язати з профілем, який Ви обрали?
  4. Як ви думаєте: чи змогли б Ви досягти запланованих висот, якби не змінили свій попередній навчальний заклад на Науковий ліцей?
  5. Чому Ви обрали саме Науковий ліцей ЖДУ?
  6. Що Вам подобається у ліцеї? Як у Вас перші враження за 20 днів?
  7. Ваші враження від вчителів? Класних керівників? Як вони ставляться до Вас?
  8. Що у навчанні Вам дається легко, а що викликає складнощі?
  9. У Вас навчання відбувається здвоєними уроками. Чи не складно це для Вас? Чи, навпаки, дозволяє глибше щось з'ясувати у предметі?
- Пропонуємо вашій увазі своєрідний соціальний портрет десятикласника Наукового ліцею

7. Вчителі звертаються до нас на Ви, класна керівниця дуже добра.

8. Я думав, що математика буде простіше, але звикається. З легких предметів мені подобається фізкультура. Є деякі проблеми з англійською, але я думаю, що вивчу і наздожену, тому що вона потрібна у наш час.

9. Це набагато легше. По-перше, у школу я носив важкий ранець з мінімум п'ятьма книжками, а тут у нас вони електронні і мені потрібно носити всього лише три чи чотири зошити. По-друге, нам потрібно виконувати небагато домашнього завдання, максимум з чотирьох предметів, а у школі я б робив сім чи більше на день.

Дар'я Івашкевич, 10-А, фізико-математичний напрям.

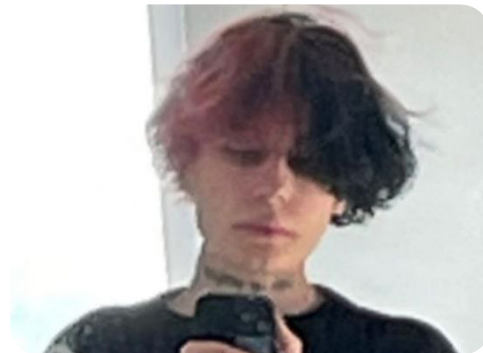
1. Навчалася в ліцеї № 28.
2. Я хочу покращити свої знання та гарно скласти вступні іспити.
3. Напевно, так. Скоріше за все, це буде пов'язано з військовою діяльністю. Можливо, військовий програміст.
4. Думаю, що не змогла б. Рівень освіти в попередньому ліцеї значно слабкіший.
5. Було багато хороших відгуків. А з деякими випускниками Наукового ліцею я знаходжусь в дружніх стосунках. Їм тут дуже подобалося, а тому я вирішила вступити саме сюди.
6. Тут зовсім інше ставлення до учнів. До нас ставляться як до дорослих людей, звертаються на Ви, за нами не ходить вчитель за ручку. Ще подобається, як нам викладають матеріал і те, що в нас навчання відбувається здвоєними уроками. Це дуже зручно. Замість восьми різних занять, готуватися потрібно тільки до чотирьох. Загалом, тут набагато цікавіше, аніж в школі. В мене є мотивація вчитися.
7. Позитивні. Відчувається те, що вчителі викладають в університеті, а не тільки в нас. Вони краще пояснюють, ставляться як до дорослих і вже зараз, потихеньку, готують нас до студентського життя. Наш класний керівник дуже добра та мила. Вона завжди за нас переживає і цікавиться нами.
8. Я перейшла з філологічного профілю на фізико-математичний. Тому деякі складнощі виникають з профільних предметів. Дуже багато інформації потрібно було вивчити, аби наздогнати інших. А так, все добре.
9. Це не складно, а навпаки, набагато

зручніше. Замість восьми різних занять, готуватися потрібно тільки до чотирьох. Так інформація засвоюється краще.

Уляна Константиненко, 10-А, хіміко-біологічний напрям.

1. В Житомирському екологічному ліцеї № 24.
2. Я хотіла змінити колектив.
3. Так, збираюсь. Хочу вступити в медичний університет і вчитися на косметолога.
4. Мені здається, що змогла б.
5. Мені запропонувала мама і я погодилась.
6. Мені подобається, як викладачі подають інформацію. Вони потихеньку готують нас до вступних іспитів та до дорослого життя.
7. Я не можу дати чітку відповідь. Минуло тільки 20 днів, проте поки враження хороші.
8. Легко даються пари, на яких не треба майже нічого робити, тільки слухати викладача. А важко з хімією, біологією та фізикою.
9. Трохи складно. Я набагато довше знаходжусь у навчальному закладі, ніж це було в минулій школі.

Святослав Невмержицький, 10-А клас, фізико-математичний напрям.

1. У ліцеї № 2.
2. Я вирішив змінити коло спілкування, окрім того, мені подобається сюди їздити.
3. Ні, я не планую тут навчатись в університеті. Про майбутню професію я ще не знаю.
4. Так, я зміг би, але тут простіше навчатись через наявність пар замість уроків.
5. Мені порекомендувала мама.
6. Загалом, подобається форма навчання і аудиторії, де проходить навчальний процес.
7. Вчителі гарно ставляться до учнів, але якщо порівнювати зі школою, то тут більш серйозне ставлення до навчання.
8. Усі предмети викликають складнощі.

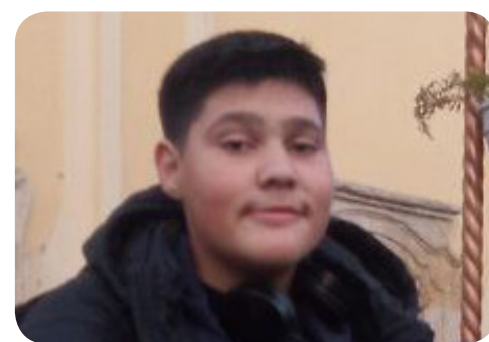
Історія здається мені більш легкою у порівнянні з іншими. Я очікував, що тут буде така сама програма з математики, як і у школі.

9. Мені це більше подобається, надає переваги для сприйняття нового матеріалу.

Артем Бойко, 10-Б клас, напрям іноземна філологія.

1. У ліцеї № 33 міста Житомира.
2. По-перше, мене не задовольняв рівень навчання в моїй школі. Хотів би покращити свій освітній рівень. Вважаю, тут навчання більш якісне, інше ставлення вчителів. По-друге, це зміни в житті.
3. Так. Думаю, моє життя буде пов'язане з філологічним профілем. В майбутньому, скоріше за все, буду перекладачем або пов'язу життя з якоюсь іншою професією, що має стосунок до лінгвістичних навичок.
5. Я не відразу його обрав, тому що спочатку мав податися на математичні курси, наприклад у Політехнічний університет. Але потім я змінив думку та вирішив, що краще вступити сюди. Сюди вступила більшість моїх знайомих та друзів.
6. Планування ліцею, його зовнішній вигляд. Подобаються вчителі, також немає проблем з уроками. Група, здебільшого, нормальна, мене задовольняє.
7. Ставлення задовільне. Вчителі дуже сподобалися, вони добре ставляться до учнів та гарно виконують свою роботу. Завуч ліцею Наталія Янчук, дуже хороша жінка.
8. З легкістю даються мовні предмети: англійська, українська, французька, німецька мови. А от предмети з математичним напрямком (фізика, хімія) трохи складніше.
9. Спочатку було досить складно, але з часом звик.

Нурлан Сафаров, 10-Б, історико-правовий напрям.

1. До цього я навчався у ліцеї № 22.

Ігор Войтенко, 10-А, фізико-математичний напрям.

1. У школі № 28.
2. Мені подобалося вивчати математику у попередній школі, а тут її вивчають більш поглиблено. З п'ятого до восьмого класу я був простим учнем із середнім рівнем, але після нового року я захотів змінитися. Пів року займався додатково математикою і подумав: навіщо мені залишатися в школі, якщо я можу поступити на фізмат? Я пройшов співбесіду і мене прийняли.
3. Планую вчитись тут до 11 класу, а далі – як порадить серце. Можливо, хотів би, щоб майбутня професія була пов'язана з математикою, тому що люди, які її вивчають, неординарні і мислять по-іншому.
4. Тут інша програма навчання і вона складніша. Мені це подобається, тому я можу тут вивчити більше.
5. Мені порадила мама. Сподобалося те, що він недалеко і здається мені рідним.
6. Багато з ким познайомився, повага від вчителів і те, що вони дають інформацію, яку, на мою думку, нам не розповіли б у школі.

2. Я хотів складнішу програму навчання, хотів у новий колектив. Попередня школа мені теж подобалась, але вона була класична, а тут я можу обрати напрям, який мене цікавить.

3. На жаль, в університет я не піду за спеціальністю, тому що вчителем бути тяжко, я не зможу втримати дисципліну. Якщо чесно, я вчу зараз історію, щоб гарно скласти НМТ, а у майбутньому планую пов'язати професію з математикою та фінансами.

4. Звісно, так, але для цього мені потрібно було б прикласти набагато більше зусиль. Зараз теж потрібно наполегливо вчитися, бо якщо у тебе є мета — потрібно її досягати.

5. Мені порадив мій дядько, який працює вчителем у київському ліцеї. Він запропонував три варіанти, але я обрав ЖДУ.

6. Добрі люди, гарні вчителі. Також у них гарний гумор, а я це полюбляю. Тут ти відчуваєш себе, як у своїй тарілці.

7. Вчителі добре ставляться до учнів, у кожного свій підхід. Хтось відрізняється своїм почуттям гумору, деякі скромні. Є вчителі, які спочатку читають лекцію, а тільки тоді щось пояснюють, а є такі, які одразу пояснюють і це весело.

8. Якщо чесно, мені усе дається легко, окрім англійської. Я не дуже гарно вивчав її у попередньому закладі, але тут гарно навчають, тільки потрібно звикнути. Дуже легко даються точні науки. Історію я цікавився ще здавна, тому мені подобається її вивчати.

9. Це, навпаки, дуже добре. Коли були уроки, то часу ніколи не вистачало, а зараз пара дає можливість краще навчатися. У мене є графік виконання домашнього завдання і інколи я можу деякі справи виконати на перерві, щоб згодом в мене був вільний час.

2. Тому що мені було сумно залишатися там. Всі мої знайомі пішли з дев'ятого й залишилися один знайомий, який запропонував піти сюди. Він навчається на іншому факультеті.

3. Поки що я не знаю, яка професія мене зацікавить, тому не можу відповісти на це запитання.

4. Я цього не знаю.

5. Тому що кажуть, що тут багато чому навчають.

6. Вчителі подобаються, вони кращі, аніж там, де я був.

7. Нормально.

8. Складнощі — це нові мови, які я не вивчав. Їх багато, зокрема німецька та французька.

9. Це, навпаки, круто, адже є можливість краще підготуватися до предметів.

Яна Кирилюк, 10-Б, історико-правовий напрям.

1. Я вчилася в ліцеї № 6.
2. Я хотіла змінити профіль. В минулій школі нам пропонували математичний, але я дуже хотіла історичний.

3. Я думаю, так.

4. Я думаю, що ні. Тут ми більш поглиблено вивчаємо профільні предмети, а тому це дає змогу швидше досягти своєї мети.

5. Мені рекомендували його як дуже хороший навчальний заклад. Педагоги університету — це наші вчителі, а тому рівень знань тут вищий.

6. Мені дуже подобається колектив і підготовка до предметів.

7. Вчителі хороші. Ставляться до нас з повагою. Наш класний керівник — неймовірна жінка, а її обожнюю.

8. Мені легко дається засвоювати матеріал, але складно все встигати за графіком.

9. Це не складно. Мені подобається цей формат навчання тим, що йде менше навантаження. Не потрібно носити з собою багато книжок. Завдяки двоєним урокам простіше розібратися в предметі, бо маєш більше часу.

Олена Чорна, 10-В, напрям іноземна філологія.

1. До Наукового ліцею я навчалася в ліцеї № 1.

2. По-перше, до попереднього ліцею було довго добиратися. Це виснажувало. По-друге, я людина, яка любить зміни. Мене цікавить усе нове. І, тим паче, якщо я буду вступати у цей університет, то мені буде набагато легше.

3. Так, звісно. Я обожнюю вивчати мови, хоч це дається мені не так легко, як хотілося б. Мені це цікаво, здається, це дійсно моє. В майбутньому хотілося б стати або журналістом, або викладачем. Мені це імponує.

4. Я навіть не знаю. Це залежить від мене і мого бажання. І наскільки багато я готова віддаватися професії і своєму майбутньому.

5. Я дивилася в інтернеті «Рейтинг ліцеїв Житомира по складанню НМТ». В ньому я побачила Науковий ліцей, який мені якось довелося відвідати. Тому я вирішила вступати саме сюди.

6. Спочатку було незвично ходити з корпусу в корпус, бо я звикла, що в нас один клас. А тут, біжиш туди-сюди. Ще незвично і доволі цікаво те, що в нас є пари, на яких об'єднуються всі десяти класи.

7. Всі вчителі по-своєму круті. Мені подобається те, як вони викладають і ставляться до

нас, як до дорослих, майбутніх студентів. Негативних вражень немає. Я задоволена.

8. Найважче мені дається математика. Скільки б я не сиділа з репетиторами, батьками. Не даються мені ці цифри з буквами. Але при цьому фізика мені дається нормально, хоча ці предмети пов'язані між собою. Даються легко предмети, пов'язані з літературою. Мені подобаються українська та зарубіжна літератури. Обоюмо обговорювати на уроках твори, які вивчаємо. В мене чудові вчителі з української та зарубіжної літератури. Вони мені дуже імпонують як люди і як вчителі. Українську мову люблю, нашу солов'їну. Вивчати її, звісно, важко, але цікаво. А ще, іноземні мови, особливо англійську та французьку мови.

9. Це набагато легше. По-перше, потрібно менше робити домашніх завдань. От, я бачу, що в мене чотири пари, тобто потрібно зробити завдання тільки з чотирьох предметів. По-друге, я встигаю за пару набагато більше зрозуміти і зробити, аніж це було в школі. Якщо в попередньому ліцеї ми за 45 хвилин мали і самостійну написати, і новий матеріал вивчити, а ще перевірити домашні завдання. А тут в нас є більше часу, і ми все встигаємо. Це набагато полегшує роботу, і мені це подобається. Така система має бути усяди, бо те, що було в школі — це наче картога якась: уроки короткі і нічого не встигаєш.

Микола Кудрицький, 10-Г, напрям іноземна філологія

1. Навчався у ліцеї № 25.

2. Перш за все — бажання перейти на вивчення іноземної філології і, що також важливо, сподівання, що будуть викладати на вищому рівні, аніж у школі.

3. Вірогідно, що так, оскільки іноземна філологія доволі обширна. Англійська мова, французька — в цілому популярні й корисні.

4. Навряд.

5. Тому що умови вступу були достатньо простими.

6. Перші враження досить приємні. Викладацький склад і однолітки теж подобаються.

7. Ставляться до нас добре, враження позитивні.

8. Легко лише читання, на все інше потрібно виділяти більше часу, але це легко, оскільки маю готуватись максимум до чотирьох пар.

9. Дозволяє глибше щось з'ясувати.

Матвій Малихін, 10-Г, напрям іноземна філологія.

1. Загальноосвітня школа № 28

2. Мені здавалося, що тут краще навчають. А коли вступив, то зрозумів, що так воно і є.

3. Так. Принаймні є віра в це.

4. Думаю, що у попередній школі ні, а тут вдається.

5. Я вважаю, що тут навчання набагато якісніше.

6. Насправді, дуже хороші враження. Мені подобаються однокурсники та вчителі. Всі вони бездоганно виконують свою роботу.

7. Добре, дружно та з повагою ставляться. Враження достатньо позитивні від викладачів та класного керівника.

8. Легко дається історія та те, що пов'язано з філологією. Важко з фізикою, математикою, хімією.

9. Набагато легше, адже підхід у ліцеї допомагає глибше розкритися у предметі, знайти для себе щось нове.

Софія Пюнтківська, 10-В, напрям іноземна філологія

1. Раніше навчалася у загальноосвітній школі № 6.

2. Власне, мене запевнили у тому, що тут кращі вчителі. До того ж, я хотіла займатися гуманітарними науками, зокрема англійською. Також привабила німецька мова.

3. Скоріш за все, так. Побачимо, як буде далі.

4. Ще не впевнена, адже рік лише розпочався і я не бачу різкого контрасту чи відчутного результату. Але вважаю, що навчання тут більш кваліфіковане, тому більше стараюся чогось прагнути.

5. Мені ближче їхати.

6. Вчителі. Подобається стиль викладання, а також теми, які опановуємо. Я рада, адже ми майже не працюємо з підручниками, що мене дуже дратувало в школі, адже постійно автори складали свій перелік завдань, який є застарілим. А також за те, що тут менше математики.

7. Позитивні. Свобода. Відчуваю себе студенткою, а не школяркою. Мені цього не вистачало у школі. Викладачі чудові. Є ті, з якими виникають складнощі, але де без цього. Всі інші надто подобаються, не можу насолодитися.

8. Складнощі з профільними предметами: англійська, німецька, напевно, хоча, я не вивчала її у школі. Та ті предмети, які я хочу вивчати.

9. Ніяк не впливає на навчальний процес.

Настя Хоменко, 10-Г, напрям іноземна філологія.

1. Я вчилася в ліцеї № 6.

2. Мені хочеться більше розвиватися в іноземній філології та не витрачати багато часу на інші предмети.

3. Я думаю, так. Мені це подобається. Можливо, в майбутньому стану перекладачем.

4. Думаю, ні. В Науковому ліцеї йде більше навантаження на профільні предмети і тому я більше докладаю зусиль на ті предмети, які мені потрібні для майбутньої професії. А в попередньому навчальному закладі я би витрачала час на менш потрібні уроки. Від цього не було б користі.

5. Порадили батьки і мені сподобалась схема викладання предметів.

6. Мені дуже подобається. І викладачі, і як вони пояснюють матеріал, і мій дружній колектив. За ці 20 днів я познайомилася з багатьма ліцеїстами з паралелі. Ми всі спілкуємося між собою. В попередньому ліцеї в мене такого не було, тобто ми спілкувалися тільки у класі. А тут спілкуємося між класами.

7. Мені вчителі дуже подобаються. І класний керівник дуже добра та хороша.

8. Складно все потроху, але я намагаюся справлятися з цим. Батьки сказали, що скоро втягнуся.

9. Це простіше, ніж в школі. Не потрібно готуватися до семи різних предметів і запам'ятовувати їх.

Ольга Іношкіна, Єлизавета Ударова, Марія Мельничук, Руслан Гашимов

Олександра Талько, 10-Б клас, напрям іноземна філологія.

1. Я навчалася у ліцеї № 27 міста Житомира.
2. Моє бажання було викликати тим, що я хотіла підвищити свій рівень володіння англійської мови та вивчити й інші мови. Тут більше можливостей.

3. Так. Я хочу пов'язати своє життя з профілем, який я обрала. Планую вступати до ЖДУ або до Політехнічного університету. На спеціальність ІТ-технології.

5. Мені сподобалися викладачі, їх висока кваліфікація.

6. Вчителі шанобливо ставляться до учнів. Класний керівник завжди приходив до класу та запитує як ми. Вони викладають просто су-пер.

7. Мені подобається все. Все, що тут є. Дуже подобається клас та вчителі. Я розумію все, що вони кажуть. Вони роблять все, щоб ми зрозуміли матеріал. Атмосфера в університеті крута. Ми познайомилися майже з усією паралеллю завдяки змішаним (спільним — Ред.) урокам.

8. Мені легко дається математика, англійська й українська мови. Складнощі виникають при вивченні хімії та фізики. Фізику я не вчила від початку. А хімія, тому що мені не подобався викладач. Іноді було незрозуміло те, що вона говорила, але опрацювавши матеріал самостійно, все ставало більш зрозумілим.

9. Це не складно. Дає більше можливостей з'ясувати щось в предметі. Загалом, легше сприймати інформацію, яку тобі дають, тому що її можуть розтягнути на два уроки, а не впишнути в 45 хвилин.

Артур Бабій, 10-В, напрям іноземна філологія.

1. Раніше навчався у гімназії № 23.

З перших вуст про «Асоціацію готельних об'єднань і готелів міст України»

Нещодавно на сайті нашого університету з'явилась новина про те, що декілька викладачів кафедри економіки, менеджменту, маркетингу та готельно-ресторанної справи, а саме Тетяна Боцян, Інна Клімова, Валентина Іваненко, Світлана Павлова, Валентина Фостолович та викладачка кафедри екології та географії Інна Нестерчук стали членами Асоціації готельних об'єднань і готелів міст України. Всезнаючий інтернет повідомив, що Асоціація створена у 1990 році, об'єднує понад 250 підприємств готельно-ресторанної справи з усіх регіонів України.

Редакцію надзвичайно зацікавила така інформація, тому наш кореспондент звернувся за коментарями, перш за все, до Тетяни Боцян, проректора з наукової і міжнародної роботи, кандидата економічних наук, доцента. Ось що вона пояснила:

- Чим займається Асоціація готельних об'єднань і готелів міст України?

- Я можу вам сказати, яка роль Асоціації в роботі з університетом. По-перше, у нас відкриті освітні програми «готельно-ресторанна справа» та «готельно-ресторанний бізнес». Навчання здійснюються на першому бакалаврському рівні. Окрім того, є освітня програма «туризм». Власне кажучи, співпраця з роботодавцями дає можливість нашим студентам здобути практичний досвід, дізнатися, що відбувається в Україні в контексті роботи готелю і ресторану. І саме робота з Асоціацією дозволить нашим здобувачам освіти глибше пізнати сутність готельно-ресторанної справи. По-друге, в нашому університеті діє програма «Запрошені професори та запрошені професіонали». І в рамках цієї програми ми також співпрацюємо з даною Асоціацією. Члени Асоціації приходять до нас, читають лекції для наших студентів. При цьому долучатися можуть студенти не лише тих програм, які я зазначила вище, а й кожен охочий може прийти та послухати лекцію фахівця. Так, нещодавно виступала Марта Опанашук, яка розповідала про тенденції розвитку готельного бізнесу. Вона сама працює кухаром в 5-тизірковому готелі в Києві і розповідала, власне кажучи, про власний досвід та про те, яким чином працюють готелі. Тому ми зацікавлені в роботі з Асоціацією, оскільки це є наші прямі роботодавці.

- Чи входять до Асоціації комунальні заклади чи, переважно, приватні?

- Дякую за Ваше запитання, але ми переадресуємо його Юрію Опанашуку, оскільки він безпосередньо займається роботою з готелями.

- Яке значення для підготовки майбутніх фахівців готельно-ресторанної справи буде мати той факт, що викладачі кафедри стали членами Асоціації?

- Це дуже важливе запитання. Оскільки ми є членами Асоціації, тому можемо підвищити кваліфікацію саме якраз в рамках даної співпраці з готелями України, які входять до даної Асоціації. Також наші студенти зможуть проходити там практику.

Ну, і як я вже говорила, вони є потенційними роботодавцями для наших студентів зазначених спеціальностей.

- Чи планують в Асоціації найближчим часом якісь заходи, про які ми могли б розповісти чи взяти участь?

- Прекрасне запитання. І з ним ми підемо до Юрія Опанашука.

Сказавши ці слова, пані Тетяна піднялася і запросила мене йти за нею. Ми перейшли у навчально-лабораторний корпус № 4, підійшли до 215 аудиторії, де завершувалась зустріч керівника Асоціації готельних об'єднань та готелів міст України Юрія Опанашука із студентами спеціальності готельно-ресторанна справа. Ми дочекалися завершення зустрічі та продовжили розмову вже з паном Юрієм, заслуженим працівником сфери послуг України, кандидатом економічних наук, доцентом кафедри регіоналістики і туризму Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана

- Чим займається асоціація готельних об'єднань і готелів міст України?

- Я почну, перш за все, з історії. Асоціація готельних об'єднань та готелів міст України була створена у 1990 році. Мета та цілі Асоціації: захист прав та інтересів підприємств готельного господарства щодо розвитку, щодо діяльності готельних підприємств як суб'єктів господарської діяльності, так і захист їх прав, створення нових умов щодо прийняття нових нормативно-правових, законодавчих актів для подальшої їх роботи.

- До Асоціації входять комунальні заклади чи, переважно, приватні?

- На першому етапі в 90-х роках, тільки-но Україна отримала незалежність, це були ще комунальні підприємства. На сьогоднішній день більшість підприємств є приватної форми власності, хоча є два підприємства комунальної власності, які належать обласній державній адміністрації, а також чотири підприємства, які належать Управлінню справами Апарату Верховної Ради України. До Асоціації входить більше 255 готелів та готельних підприємств по всій Україні. В кожному обласному центрі, в кожному регіоні є наші представники готельних підприємств, які

входять до Асоціації.

- Яке значення для підготовки майбутніх фахівців готельно-ресторанної справи буде мати той факт, що викладачі кафедри є членами Асоціації?

- Перш за все, всі напрацювання, які є в Асоціації, всі ті питання, які сьогодні цікавлять керівників готельних підприємств щодо підготовки молодих фахівців індустрії готельних асоціацій, які будуть там працювати, адже сьогодні підприємства надають послуги не тільки тимчасового розміщення та проживання, але й додаткові послуги. Це й заклади ресторанного господарства, це підрозділи, які надають побутові послуги, це і підрозділи фізкультурно-оздоровчого спрямування, які існують при готельних підприємствах, це й конференц-послуги, туристичні послуги і так інше. Фахівці, які сьогодні мають готельні підприємства, вони повинні мати широкий спектр знань в індустрії гостинності. Коли Асоціація буде проводити заходи, пов'язані з навчанням, то ті викладачі, які є членами Асоціації, також будуть мати уявлення і бачення, що сьогодні потрібно на ринку, які саме затребувані професії, на які дисципліни чи освітні

компоненти освітньої програми варто звертати більше уваги. Адже готельні підприємства сьогодні потребують фахівців різних професій: банківського та страхового спрямування, менеджери продаж, менеджери інформаційних технологій, адже ми живемо в епоху нових інформаційних засобів, які використовуються як в галузі туризму, так і в сфері послуг. Саме тому напрямки діяльності Асоціації спрямовані на підвищення рівня знань як працівників, так і тих членів Асоціації, які цікавляться готельним та туристичним бізнесом. Вони можуть ставити свої запитання щодо тих чи інших освітніх програм, вдосконалення їх, подальшого розвитку, практичних навичок, які можна отримати саме на наших підприємствах.

- Хто в нашій області ще є членом Асоціації?

- В нашій області – готель «Житомир», який сьогодні в стані реконструкції. Він, до речі, був одним з засновників Асоціації у 1990 році. Також був готель «Україна», який зараз не працює, та готель «Рейкарц».

- Чи планують в Асоціації найближчим часом якісь заходи, про які ми могли б розказати чи взяти участь?

- Так, ми зараз готуємо, до речі, на прохання Тетяни Боцян, вебінар або семінар для підвищення кваліфікації викладачів університету. Захід буде стосуватися інформаційних технологій, які застосовуються в службах прийому і розміщення в готельних підприємствах, напрямки технологічних мистецтв, що використовуються у підготовці фонду для надання послуг з тимчасово розміщенням проживанням, а також питання, що є актуальними сьогодні – що буде з підприємствами готельного господарства в післявоєнні часи.

- На що потрібно ще наголосити, про що я Вас не запитала?

- Мабуть, бачення молодих спеціалістів та їх пропозиції; очікування молодих фахівців від суб'єктів господарювання; пропозиції модифікації дисциплін та освітніх програм, які мають викладатися в навчальному закладі.

Вікторія Саух

Нові книги для фонду бібліотеки

Благодійна акція «Національна академія наук України – бібліотекам», присвячена 32-й річниці Незалежності України, започаткована 29 серпня. Її метою є презентація та передача провідним бібліотекам України видань Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології імені М. Т. Рильського НАН України.

У межах акції «Національна академія наук України – бібліотекам» Інститут мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України передав до фонду бібліотеки Житомирського державного університету імені Івана Франка нові унікальні фундаментальні наукові праці з мистецтвознавства, етнології, народознавства та фольклористики. Серед них: «Історія українського мистецтва», «Українська фольклористична енциклопедія», «Етнографічний образ сучасної України», «Українські народні думи», «Історія української музики», «Сучасна зарубіжна етнологія» та багато інших. Всього 49 різних видань, зокрема багатотомних: монографії, зібрання наукових праць, препринти, енциклопедії та словники.

Висловлюємо щирі вдячність за подаровані книги академіку НАН України, директору Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України Ганні Скрипник; вченому секретарю Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України,

кандидату історичних наук Катерині Бех та співробітнику відділу «Український етнологічний центр», кандидату історичних наук Миколі Беху. Сподіваємось, що дана співпраця буде корисною для наших читачів і допоможе у їх наукових розвідках та дослідженнях.

Тетяна Краснобока,
директор бібліотеки ЖДУ

Практика у Київському зоопарку

Під час літніх канікул студентка природничого факультету спеціальності «Біологія» Ірина Король працювала в орнітологічному відділі «КиївЗОО». Студентка збрала чимало інформації для наукових досліджень у галузі орнітології, навчилася догляду за птахами, познайомилася з особливостями їх утримання, годівлі та іншими секретами «за лаштунками» зоологічного парку. Найбільше вразило Ірину колектив зоопарку, який захоплено віддається справі, розповідаючи з любов'ю про кожну тварину. Співробітники зоопарку навчались працювати, враховуючи кожну особливість та індивідуальність птаха. Як сказав працівник зоопарку: «птахи не вміють розмовляти, але вміють розуміти».

Ми зустрілися зі студенткою і ось що вона розказала:

– Признайтеся, як студенту ЖДУ можна потрапити на практику до Київського зоопарку?

– Перш за все, має бути ініціатива та бажання студента. Про це потрібно говорити з викладачами. Вони всі йдуть на зустріч та допомагають з цим.

– Як давно Ви займаєтесь орнітологією, наукою про пташок?

– Загалом, цікавість до біології в мене ще з 8 класу і зоологією я цікавилась найбільше. Птахами почала цікавитись в університеті. Напевно, завдяки викладачам, які цікаво подавали цю тему.

– Чому Ви обрали саме орнітологію?

– На мою думку, пташки є дуже цікавими й індивідуальними тваринами з усієї зоології. Тому вивчати їх дуже цікаво.

– Розкажіть приблизний розпорядок одного свого дня на практиці у зоопарку.

– Виділити один день неможливо, тому що кожного дня було щось нове. Щодня мені показували клітки різних видів пташок, говорили який конкретно догляд потрібен за кожним видом і, навіть, за моїм проханням мені показували інші відділи тварин.

– Які наукові дослідження Ви проводили?

– Мої дослідження були спрямовані на харчування та догляд за птахами в умовах зоопарку. Так, мені розповідали про те, яка має бути атмосфера у кожній пташці, не зважаючи на вид, що конкретно птахи полюбують.

– Думається, що працівники зоопарку також займаються науковими дослідженнями. Чи Ви можете назвати кілька тем, які там проводились у той час, коли Ви були у зоопарку?

– Мій керівник Олександр Панчук, який допомагав мені весь час, займається дуже цікавою темою про чорних лелек, які у нас в Україні перебувають в Червоній книзі. Він розповідав про свої дослідження та поїздки, запрошував мене до лісу, де живуть чорні лелеки, яких він кільцював. У той час, коли я знаходилась у зоопарку, працівники проводили дослід над балабанами, яких вони готують до дикої природи, щоб в майбутньому випустити їх на волю.

– Що Вас вразило в утриманні та догляді за птахами у зоопарку?

– До кожного птаха існує індивідуальний підхід. Кожен працівник зоопарку ставиться до тварин як до своїх друзів, вони знають їх всіх поіменно, хто що полюбає.

– Які знання та навички Ви набули під час перебування у Київському зоопарку?

– Найбільше всього я взяла приклад з працівників, які віддаються своїй справі та живуть нею.

– Як Ви думаєте, чи є сенс у подібній практиці для інших студентів природничого факультету спеціальності «Біологія»?

– Звичайно, якщо студент знає точно, яка сфера йому подобається і він хоче розвиватися в ній, він може це зробити, просто звертаючись до викладачів та розмовляючи про це.

– Ваші плани на майбутнє пов'язані з птахами або роботою в зоологічних парках?

– Так, я набула багато нових знайомих в зоопарку, з якими в мене хороші стосунки. В мене є мета працювати в цій сфері, писати про це наукову роботу та статті. Я вже почала збирати п'ярі різних видів птахів з усього світу і хочу поповнювати свою колекцію.

– Наскільки важливо залучати молодь до природоохоронних та наукових ініціатив в Україні?

– Це дуже важливо. Чим більше молоді буде залучатися в українських організаціях до подібних ініціатив, тим більше людей буде оберігати нашу вразливу природу.

Проходження практики у зоопарку не є сталою тенденцією на природничому факультеті, тому наш кореспондент звернувся із запитаннями та роз'ясненнями до декана факультету Руслани Романюк.

– Як вдалося направити студентку з Вашого факультету на практику у Київський зоопарк? Наскільки ми розуміємо, це відбулося вперше.

– У науково-методичному відділі Київського зоопарку працює наш випускник Олександр Панчук, який запросив наших студентів в межах практики на екскурсію. Після цього ми заклали договір про співпрацю із зоопарком, а студентка Ірина Король звернулася до деканату з проханням пройти практику у зоопарку. Вона збирається писати з цієї теми курсову

роботу, її дуже зацікавила орнітологія. В рамках угоди ми зателефували до зоопарку, а через деякий час до студентки зателефували та запросили приїхати.

– Чи плануєте ще направляти студентів туди?

– Щоб проходити практику, там потрібно жити. Тому з цим є проблеми, але разові поїздки під час зоологічної практики ми обов'язково будемо робити.

– Співпраця природничого факультету з Київським зоопарком сприяє навчанню та підготовці студентів у галузі біології, зокрема орнітології?

– Звичайно, це вже традиційно, коли в нас проходить практика по зоології, то ми відвідуємо зоопарки в Рівному, у Києві. Але перехід до наукової складової, я вважаю, що це заслуга нашого випускника Олександра Панчука.

– Які можливості для студентських наукових досліджень або проектів, пов'язаних з орнітологією, існують на Вашому факультеті?

– У нас немає людини, яка займається суто орнітологією, але наші викладачі, які викладають зоологію, цілком компетентні в цій сфері. До речі, перші мої студентські наукові роботи були орнітологічні. Мій викладач, покійний Кен Іванович Копейн, був гарним орнітологом і я свою курсову та дипломну роботу писала саме по цій темі. Якщо наші студенти зацікавлюються цією темою, то ми надаємо їм усю потрібну інформацію: облік птахів, видовий склад, чисельність, зимуючі птахи Житомира, колонія сірої чаплі, за якою ми вже тривалий час спостерігаємо.

– Які переваги Ви бачите у тому, що студенти можуть навчатися та отримувати досвід та практичні навички у таких важливих природоохоронних установах як Київський зоопарк?

– Звичайно, це перспективно. До нас часто приходять студенти, які закохані в зоологію і вони бачать, що така спеціальність як біологія дозволяє розвивати цей інтерес. Ірина була нашим першопрохідником. Мені вже телефонували з науково-методичного відділу зоопарку і говорили, щоб ми ще направляли до них наших студентів.

Арина Крикунова

Бронзова призерка чемпіонату України з дзюдо

Студентка факультету фізичного виховання і спорту Олександра Протасевич — бронзова призерка чемпіонату України з дзюдо до 23 років. Чемпіонат України з дзюдо серед спортсменів до 23 років відбувся 15 вересня у м. Київ. У ньому взяли участь 287 спортсменів, які представляли 21 регіон України. Студентка 21 групи нашого університету посіла третє місце! Звичайно, наш кореспондент поспілкувався з чемпіонкою.

– Як Ви почали займатися дзюдо, і що змусило Вас обрати саме цей вид спорту?

– Перші чотири класи я займалася плаванням разом з однокласником. Тренерка вигнала нас через те, що ми подорослішали. Від того ж однокласника я дізналася про дзюдо і вирішила піти туди за компанію. Прийшла на перше тренування і мені сподобалося. Врешті, вирішила продовжити заняття і вийшло так, що займаюся вже 9 років.

– Як Ви вперше познайомилися з таким видом спорту, як дзюдо? Що привернуло Вашу увагу до нього? Дзюдо ж не є «жіночим» видом спорту?

– Однокласник більш детально розповів, що це бойовий вид спорту, завдяки якому можна захистити себе. Також є можливість стати майстром спорту.

– Як Ви готуєтеся до своїх боїв? Чи є у Вас якісь особливі ритуали або підходи до тренувань?

– Тренування відбуваються кожен день. Спочатку ми розминаємося, боремося в партері, а потім відпрацьовуємо в стійці, це займає півтори години часу. Налаштовуємо себе, відпрацьовуючи коронні прийоми, а також перед кожним боєм молюся, щоб нічого не зламати. Хоча рідко отримуємо травми. Просто потрібно бути впевненою в собі. Мене завжди

підтримує тренерка Ірина Кумечко. Вона завжди зі мною, розповість як і що потрібно зробити, щоб перемогти.

– Як Ви думаєте, які риси характеру важливі для успіху в цьому виді спорту?

– Сила волі. Сила духу. Та доброта, вона завжди важлива.

– Що Ви робите у вільний час від

тренувань для того, щоб підтримувати своє здоров'я та форму? Як Ви зберігаєте баланс між спортом і особистим життям? Чи залишається час на особисте життя?

– Я приходжу на «Спартак арену» та бігаю крос 9 кіл, потім підкачка на турніках. Інколи треную своїх дівчат з групи. Баланс між спортом та особистим життям тримаю в нормі,

спорт мені не заважає. Час на особисте життя є.

– Чи підтримують Вас близькі та друзі у Вашому виборі? Хто Вам допомагає, зокрема фінансово?

– Так, підтримують. Особливо мама. Вона хоче, щоб я стала чемпіонкою, тому що, як я дізналася, вона також займалася дзюдо. Вона була кандидаткою в майстри спорту,

нажаль майстром не вийшло стати, так як для цього їй потрібно було заплатити.

– Як поєднуєте навчання та спорт? Які Ваші плани на майбутнє?

– У нас навчання спортивне. Я тренуюся і в університеті, і у себе на тренуваннях. Тому я відчуваю, що це наче збори. В майбутньому я хочу стати тренером, не тільки зі свого виду спорту, але й з фітнесу. Разом з тим, я мрію відкрити власну кав'ярню зі спортивною тематикою: із зображеннями видатних спортсменів та їх підписами, періодичними виставами і показами різних видів спорту.

– Олександро, якою була Ваша стратегія на чемпіонаті? Чи задоволені Ви процесом та результатом?

– Вийти. Швидко кинути суперницю своїм коронним кидком. Перемогти. І мені це вдалося. Я задоволена результатом. Тренування за тренуваннями допомагають. Я готувалася спочатку до однієї вагової категорії, але склалося так, що я увійшла до іншої і там мені вдалося перемогти.

– Ким Ви бачите себе через 10 років?

– Видатним тренером. Я буду розповідати своїм дітям, що не потрібно палити та вживати алкогольні напої, краще – займатися спортом та ставати чемпіонами.

Ольга Іношкіна

«Сьоме небо» має свій науковий журнал!

Нещодавно на сторінці нашого університету з'явилась невеличка інформація про державну реєстрацію нового наукового видання «Журналу соціальної та практичної психології».

Редакція поставила собі за мету поспілкуватися з людиною, яка приклала максимум зусиль для того, щоб цей часопис з'явився – з головою редакційної ради журналу Віктором Кириченком.

– Снує думка, що поява «Журналу соціальної та практичної психології» свідчить про новий етап становлення психології на Житомирщині? Чи так це?

– Це перший академічний журнал з психології на Житомирщині. Він започаткований найстарішим закладом у нашому регіоні, який готує психологів. Назва часопису пов'язана з назвою кафедри, яка більше 20 років готує психологів в Поліському регіоні.

– Давайте уточнімо деякі фактологічні моменти: точна назва журналу?

– Він зареєстрований під назвою «Журнал соціальної та практичної психології». Це офіційна назва часопису. Журнал зареєстрований як масове видання, з періодичністю виходу два рази на рік.

– Обсяг видання?

– Журнал формується зі статей, які надсилають автори. Мінімально у часопис входять сім статей. А взагалі, у ньому буде від семи і до

двадцяти авторських матеріалів.

– Він буде у друкованому (паперовому) вигляді, у електронному чи 50/50?

– Журнал буде онлайн, в друкованому вигляді.

– Який тираж буде у часопису?

– Тираж буде мінімум 300 примірників. Так як це масове видання, може бути й набагато більше.

– Скільки часу тривав процес створення, підбору редакційної колегії та сама реєстрація журналу?

– Приблизно півроку тривала підготовка до реєстрації, підбору редакційної колегії. До редакційної колегії входять провідні науковці з Львова, з Києва, Сум, Житомира і т.д.

– Уредколегію журналу входять виключно науковці з України чи є закордонні колеги? Назвіть кілька прізвищ.

– Закордонні колеги також будуть, наприклад, з Канади, Люксембургу. Це – Вікторія Горбунова, Віталій Климчук, Інна Степанюк. Так, це

наші колеги, які офіційно працюють за кордоном.

– Журнал буде більше академічним чи матиме практичну складову? Тобто, тема посттравматичного синдрому, проблеми соціалізації військових з інвалідністю та інші теми, пов'язані з війною, знайдуть своє відображення на сторінках журналу?

– Журнал буде академічний, але в ньому будуть розміщені наукові статті дослідницького характеру. Назва журналу вказує на те, що там можна друкувати певні дослідження, що стосуватимуться перевірки ефективності практичних речей. Журнал обов'язково передбачає дослідження. Якщо є речі дискусійного характеру, то вони мають бути науково обгрунтовані. Це – наукове видання.

– Чи не плануєте Ви створити певні додатки до журналу (аудіо, відео) для розширення можливості донесення думки автора?

– Ні, такого не планується. Буде сайт, на якому будуть розміщені статі,

а відео чи аудіоконтент буде зайвим.

– Скільки буде коштувати друкування однієї сторінки у Вашому журналі?

– Друк статей для студентів та аспірантів безкоштовний.

– Коли можна чекати вихід першого номеру журналу?

– Це десь кінець року. В грудні 2023 року має вийти перший випуск журналу.

– Ким будете Ви у журналі? Редактором, членом редколегії чи якась інша посада?

– Я – голова редакційної колегії. Головним редактором часопису є доктор психологічних наук Олег Мазяр.

Вікторія Моравська

Посвята агрономів

На природничому факультеті Житомирського державного університету імені Івана Франка 20 вересня відбулась посвята агрономів. Ця свято відбувається другий рік поспіль. Захід провели здобувачі 25 групи для своїх колег-студентів з першого курсу. Посвята проводилась на агробіостанції університету. Сенс заходу полягав у тому, щоб переконати студентів, що на спеціальності 201 «агрономія» в нашому університеті навчатися цікаво, а також створити дружню атмосферу серед усіх студентів. Другокурсники показали, що готові підтримувати першокурсників.

Студенти були об'єднані в команди. Кожна з них мала свою назву та девіз. Команди змагалися між собою, виконуючи різноманітні завдання, які вимагали творчості та командної роботи.

Все закінчилося дружнім чаюванням. Студентам сподобалось, було цікаво, всі залишилися задоволені.

З нашим кореспондентом студенти-першокурсники поділилися своїми враженнями:

– Все було чудово, дуже сподобалось. Ми з куратором поїхали до агробіостанції, там дуже чудово і було дуже весело. Нам показували теплиці, пасіку, озера, тобто всі наші володіння, які ми будемо використовувати на практиці. Особливо сподобався процес посвяти, коли дзвонили у дзвін, засвідчуючи, що ми дійсно є агрономи, - Дмитро Глушко.

– Посвята була дуже цікава. Дякую агрономам з другого курсу, які це підготували, все було дуже цікаво. Прошло все класно. Було цікаво дізнатися щось нове, те, що ми ще не бачили та не знали. Окрім того, були цікаві знайомства, - Артем Ничипорук.

– Посвята була супер. Мені дуже сподобалась наша агробіостанція. Другий курс для нас провів дуже веселі конкурси, в яких ми брали участь. Після цього був смачний обід, який приготували другокурсники, а також провели для нас екскурсію по агробіостанції. Було цікаво доїхати, - Денис Шевчук.

Вікторія Столярова

Квест у філологів та журналістів

Посвята у студенти ННІ філології та журналістики відбулась 14 вересня, у четвер. Ігри, загадки, пісні та багато чого іншого потрібно було виконати, щоб перейти на наступну «станцію». Давайте разом дізнаємось у одного з учасників, що ж там відбувалось, як вчорашніх школярів посвящали у студенти? Наш кореспондент поставив кілька запитань Ігореві Кобилянському, студентові 16 групи, спеціальність «Видавництво та поліграфія»

– Чи важко було проходити квест?

– Квест був відносно простим. Вся складність полягала лише у швидкості прибуття до певного місця та виконання завдання якомога швидше в порівнянні з іншими.

– Яка «станція» була найцікавішою для Вас?

– Найцікавішою була бібліотека. На неї всі групи витратили найбільше часу. Будівля доволі цікава, як ззовні, так і всередині. Запам'ятався стенд на подвір'ї, який, як і вулиця, був присвячений В'ячеславу Чорноволу.

– Чи не важко Вам було працювати у команді?

– Щодо командної роботи, то проблем з нею не було. Всі були дружні та допомагали в певні моменти з проходженням на наступний рівень. Хоч це і були змагання на швидкість, проте вони згуртували всіх.

– Які Ваші враження від квесту?

– Враження непогані. Проте в деяких моментах було трохи складнувати дістатись до різних факультетів нашого університету.

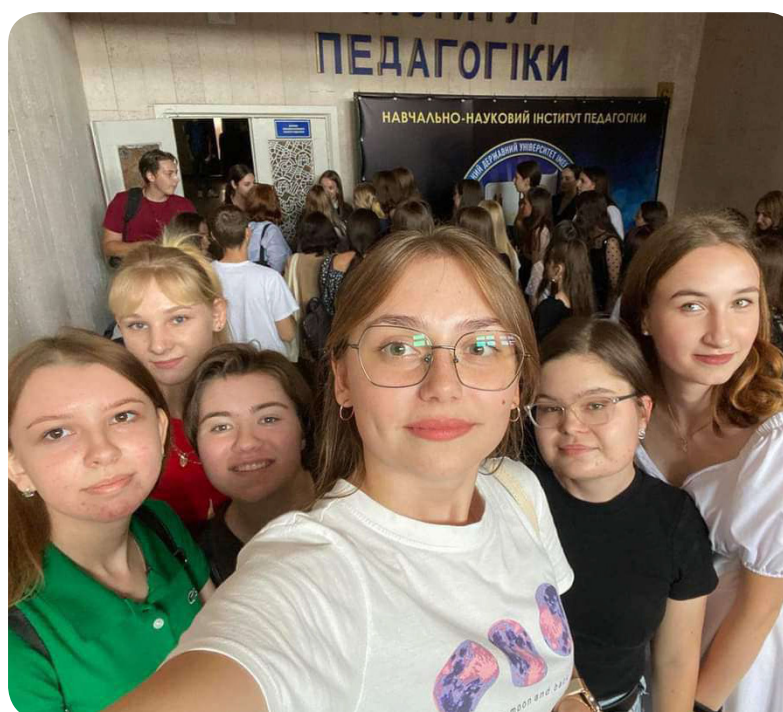
– Чи хотіли б Ви знову взяти участь у подібних заходах?

– Квест мені сподобався, зокрема атмосфера, яка не покидала до його логічного завершення. Мені хотілося б й надалі брати участь у подібних заходах.

– І останнє запитання. Як Ви вважаєте, з якою метою було проведено цей захід?

– На мою думку, цей захід проводився з метою ознайомлення нових студентів університету з усіма його різноманітними факультетами та цікавими місцями, а також, я думаю, що спрямовувався на те, щоб згуртувати студентів, активно відпочити після перших тижнів навчання та краще пізнати один одного.

Ксенія Ільїна

Польські читання у ЖДУ

Житомирський державний університет імені Івана Франка 12 вересні вдруге доєднався до загальнопольського Національного читання (Narodowe czytanie), яке щорічно відбувається під патронатом Президента Польщі Анджея Дуди.

Студенти III та IV курсів ОП «Польська мова і зарубіжна література в закладах освіти» Владлена Рудюк, Юлія Покотило, Діана Омельченко, Олександра Кальмус, Вікторія Федоренко та Анна Бугайчук читали уривок з роману Елізи Ожешко «Над Німаном». Захід відбувся під керівництвом доцентки кафедри української та зарубіжної літератури і методик їх навчання, голови Ради молодих вчених ЖДУ імені Івана Франка Вікторії Білявської.

Наша редакція вирішила більше дізнатися про загальнопольське читання та поставила учасникам кілька запитань.

1. Поясніть, що таке «Національне читання», яке проходить під патронатом Президента Республіки Польща?

2. Ви вперше на подібному заході чи вже брали участь раніше?

3. Що Вас спонукало взяти участь в цих читаннях?

4. Які були Ваші враження від цього заходу?

5. На Вашу думку потрібно запровадити в Україні щось подібне до таких Національних читань?

Юлія Покотило, III курс:

— 1. Це така соціальна кампанія, яка сприяє пізнанню національної

літератури, в рамках якої читаються твори та з'являються з 3МІ.

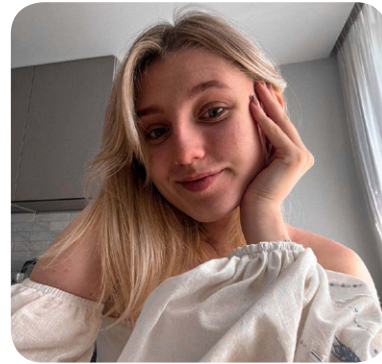
— 2. Для мене це було вперше, мені сподобалося.

— 3. Мене спонукало те, що я навчаюсь на спеціальності «014.02 Середня освіта (Мова та зарубіжна література (польська))». Для мене це досить цікаво, тому що мені подобається все, що пов'язане з Польщею. А куратор, Вікторія Білявська, заохотила взяти участь у цьому заході.

— 4. Я спочатку нерувувала, бо це все записувалось на відео, було трохи незвично. Якщо говорити чесно про враження, то мені сподобалося.

— 5. Я вважаю, що потрібно, бо це об'єднує людей у такий нелегкий для

нас час. Тому ті люди, які зараз знаходяться за кордоном, могли б долучитися до подібної акції і відчути себе єдиною нацією.

Анна Бугайчук, IV курс:

— 1. Національні читання – ініціатива у Польщі, коли люди з різних сфер обирають одну спільну книгу, читають та обговорюють її.

— 2. Мені пощастило цього року вперше взяти участь в такому проєкті.

— 3. Мене спонукало те, що через читання я можу покращити свою польську, відчути колорит, дізнатися більше про історію Польщі.

— 4. У мене позитивні враження,

було цікаво.

— 5. Хотілося би продовжити такі читання на Житомирщині. Це дало б поштовх до популяризації української літератури.

Вікторія Федоренко, IV курс:

— 1. Народні читання – ініціатива у Польщі, коли прості громадяни, державні посадовці, учасники культурного життя спільно обирають книгу для читання і обговорення. Ця ідея сприяє підвищенню культурного рівня і патріотизму серед населення. Вона об'єднує суспільство навколо національної культури, зокрема літератури.

— 2. За 4 роки навчання це було моє перше читання. Воно було цікаве для мене.

— 3. Це була пропозиція мого куратора - Вікторії Білявської. Я дуже їй вдячна за те, що змогла дізнатися та взяти участь в таких читаннях.

— 4. Мені було цікаво, тому я хочу, щоб кожен студент взяв участь у подібних читаннях. Вони збагачують учасників новими знаннями та

підвищують літературний і культурний рівні.

— 5. Я вважаю, що запровадження таких читань в Україні сприяло б культурному обміну, єднанню громадян навколо нашої літературної спадщини.

Анна Девізорва

Від редакції:

Роман Елізи Ожешко «Над Німаном» (1886-1887 рр.), один з найважливіших творів польської літератури, обрано цьогоріч книгою Національного читання завдяки своєму настрою, барвистості мови та актуальному патріотичному послуху – в романі описується Січневе повстання проти російської окупації, у якому також брали участь українці. Цьогоріч Республіка Польща буде святкувати 160-річчя повстання.

Цього року проходила вже 12-та акція Національного читання. У попередні роки читали такі твори: «Пан Тадеуш» Адама Міцкевича, твори Александра Фредро, «Трилогія» Генріха Сенкевича, «Лялька» Болеслава Пруса, «Quo Vadis» Генріха Сенкевича, «Весілля» Станіслава Виспянського, «Рання весна» Стефана Жеромського, польські романи, «Баладіна» Юліуша Словацького, «Моральність пані Дульської» Габріелі Запольської та «Балади і романси» Адама Міцкевича.

Стажування студентів в Оломоуцькому університеті

На спільному засіданні науково-методичної лабораторії «Освітньо-виховна система Полісся» та Центру богемістики при ННІ філології та журналістики, яке відбулося 18 вересня, магістрантки Тетяна Борканин, Олеся Рубашевська та Кароліна Хаустович звітували про своє стажування за програмою Erasmus+ в Оломоуцькому університеті імені Франтішека Палацького.

Тетяна Борканин зауважила, що місто Оломоуц – це місто студентів, у якому навчається молодь з різних куточків світу – Японії, Італії, Польщі, багатьох східних країн. В університеті створена сприятлива атмосфера для спілкування студентів, які навчаються за різними напрямками – теологія, філософія, медицина, педагогіка, юриспруденція тощо.

«Чехія мені сподобалась, там зовсім інший рівень життя – кращий, вищий. Ми відвідали декілька міст – Пршеров, Опаву, Брно, Прагу. Всі ці міста красиві, чисті, з вишуканою архітектурою. Оломоуц теж гарне, старовинне місто. В Університеті імені Франтішека Палацького мені, зокрема, сподобалося те, що у ньому створені всі умови для людей з інвалідністю. Це чудово, що такі люди теж мають змогу безперешкодно навчатися, пересуватися університетом і задовольняти свої потреби. Приємно було дивитись, що всі аудиторії в університеті з хорошим ремонтом, сучасною технікою, яка працює і активно використовується на заняттях, – поділилась Олеся Рубашевська.

Ставлення до нас було чудесне. Ми познайомились із пані Уляною, пані Раданою та пані Аллою – це були наші керівники стажування в Університеті Палацького. Викладачки дуже приємні як люди і компетентні, ерудовані як викладачі. Вони допомагали нам у всьому, що стосувалося нашої діяльності на кафедрі, проживання у гуртожитку, питання щодо різних документів (страхування, договорів тощо), знайомили нас із своєю культурою, раддили у які місця сходити та давали інформацію про різноманітні заходи у місті Оломоуц, які ми могли б відвідати. Викладачки неодноразово згадували про Україну, український народ, казали, що наша країна дуже мальовнича, з цікавими традиціями та звичаями».

Тетяна Борканин додала, що викладачі ставилися до них радше не як до студентів, а як до колег. Їх запрошували на різні тренінги, вебінари.

Приїжджали викладачі з різних країн. Допомогали викладачам перевіряти роботи, були їхніми асистентами, мали змогу відвідувати їхні лекції, а потім і самим спробувати викладати.

Магістрантки розповіли також і про гуртожиток та умови проживання у ньому. Наші студентки проживали в гуртожитку, який розташований недалеко від університету. Територія гуртожитку розміщена біля річки, росте багато зелених насаджень, є територія для спортивних занять, для медитації. На кожному поверсі у гуртожитку є своя кухня. Кімнати розташовані блочно, по дві кімнати на один блок. У кожному блоці є своя ванна, душ та туалет. Усе необхідне обладнання є і воно сучасне. Постіль можна змінювати скільки заманеться. Головне, мати студентський квиток, і тобі змінять стару постіль на нову. Кімнати студенти прибирають самі. Один раз на тиждень приходить прибиральниця та прибирає ванну кімнату і коридор. Сервіс на високому рівні.

Щоб зібрати валізу та купити квитки в Оломоуц, студенти витратили власні кошти. Проте згодом їм виплатили стипендію, яка покрила всі ці витрати. За страхування, за проживання у гуртожитку, за харчування, транспорт і так далі студенти платили зі стипендії. Програма Erasmus+ передбачає грант, стипендія за місяць складала 800 євро.

Дівчат вразила архітектура у готичному стилі та спосіб життя чехів. Вони ведуть розмірений спосіб життя. Ніхто нікуди не спішить, всі насолоджуються життям. Навіть в робочі дні, у час пік, парки заповнені людьми, які відпочивають, гуляють з домашніми улюбленцями, весело проводять час з родиною.

Говорячи про враження від стажування, Олеся Рубашевська сказала: «Я дуже задоволена тим, що брала участь у стажуванні. Якби мені це раз запропонували поїхати, я б з радістю скористалась цією можливістю. Я стала більш впевнена в собі, отримала

безцінний досвід та познайомилась із людьми, з якими мені комфортно, цікаво, і з якими хочеться навіть після стажування підтримувати зв'язок». Тетяна Борканин додала: «Враження надзвичайно приємні. У нас залишились дуже теплі спогади про весь період стажування в університеті. Ми й надалі будемо підтримувати зв'язок з викладачами та з нашими наставниками з Оломоуцького університету, будемо співпрацювати, ділитися досвідом, думками, радіти з ними. Дуже хочеться подякувати Олені Березюк за те, що вона змогла побудувати такі міцні стосунки з університетом Палацького. Це дуже велика перспектива, дуже багато є проєктів, які ми можемо реалізувати разом».

Наостанок магістрантки дали присутнім кілька порад:

– Програма Erasmus+ – це дійсно крута можливість спробувати себе в іншому університеті, в іншій країні, зануритися в іншу культуру та традиції, взяти з того щось собі, щоб по приїзду продемонструвати європейський досвід. Кожному студенту бажано хоча би спробувати взяти участь в програмі, набратися досвіду, побачити щось нове, подорожувати, розширити свій кругозір. Кожен з вас має таку чудову можливість».

– Наш університет співпрацює з багатьма європейськими університетами, тому старайтеся вчитися гарно, бо для участі у програмі потрібно мати хороші оцінки та знання англійської мови. Раджу всім вже з першого курсу підтягувати англійську, старатися з усіх предметів, бути обізнаним, ставитися до навчання з великою зацікавленістю. Як казав Шевченко: «Учитися, читайте і свого не цурайтеся, і чужого навчайтеся».

– Вчіть англійську мову, це дуже важливо. Де б ви не були – англійська вас виручить».

– Якщо вам будуть пропонувати їхати на стажування по програмі Erasmus+, погоджуйтесь! Ви точно не пожалкуєте – це класний досвід у всьому. Спробувати щось інше для

себе, познайомитись із цікавими людьми, відвідати нові місця. Звісно, це вихід із зони комфорту, але не бійтесь зробити крок на зустріч пригодам!

Вікторія Новотна

Норми нового Положення про атестацію педагогів

31 вересня 2023 року у школах набуло чинності нове Положення про атестацію педагогічних працівників. Профспілка працівників освіти і науки України підготувала відповіді на питання обласних організацій профспілки щодо застосування норм нового Положення про атестацію педагогічних працівників.

Чи може атестуватись педагогічний працівник через рік після призначення на посаду?

Пунктом 4 розділу I Положення установлено, що атестація проводиться не раніше, ніж через рік після призначення педагогічного працівника на посаду.

Відповідно до частини 5 статті 58 Закону України «Про освіту» особи, які здобули вищу, фахову передвищу чи професійну (професійно-технічну) освіту за іншою спеціальністю та яким не було присвоєно професійну кваліфікацію педагогічного працівника, можуть бути призначені на посаду педагогічного працівника строком на один рік.

Такі особи можуть продовжити працювати на відповідних посадах педагогічних працівників системи дошкільної, позашкільної, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої, вищої та післядипломної освіти після їх успішної атестації у порядку, визначеному законодавством.

Пунктом 15 розділу I Положення також передбачено, що особи, призначені на посади педагогічних працівників відповідно до частини п'ятої статті 58 Закону України «Про освіту» та/або ті, які пройшли педагогічну інternатуру в установленому законодавством порядку, для продовження роботи на цих посадах атестуються упродовж другого року роботи, але не раніше ніж через один рік після призначення на посаду.

Закінчення на стор. 11.

Випускники ННІ педагогіки у «Енциклопедії видатних людей»

Нещодавно на сайті нашого університету з'явилась інформація, що випускники ННІ педагогіки Ксенія Волк та Наталія Колесник за свої творчі досягнення увійшли до «Енциклопедії видатних людей». Редакцію зацікавила ця інформація і ми звернулись до Наталії Колесник, кандидата педагогічних наук, доцента кафедри образотворчого мистецтва та дизайну за коментарями.

- Що таке проєкт «Енциклопедія видатних людей»? Представники якої сфери є героями книги?

- Україна – країна талановитих, обдарованих та надзвичайно успішних особистостей, які творять історію й майбутнє нашої країни. Кожного дня українці підкорюють нові вершини та досягають омріяної мети для загального блага суспільства. Більшість обдарованих людей мають скромну натуру і про їх гарні справи та талант відомо вузькому колу людей. Саме тому виникла ідея створити дану Енциклопедію.

Друк «Енциклопедії видатних людей» проводиться з метою популяризації талановитих особистостей з різних сфер діяльності, щоб вся Україна дізналася про них. «Енциклопедія видатних людей» – це літопис про тих, хто творить, працює, є прикладом для наслідування, про тих людей, хто робить нашу країну успішною та відомою всьому світу!

До проєкту запрошуються українці, які пишуть твори, прозу, поезію, пісні, музику, художники, дизайнери, композитори, музиканти, науковці. Запрошуються талановиті люди, які своїм талантом та успіхом досягають великих здобутків й успіхів, які можуть поділитися своїм досвідом, щоб читачі в їх історіях знайшли для себе «точку старту» у своїй діяльності.

- Хто готує проєкт до друку та ним опікується?

- Підготовку та друк «Енциклопедії видатних людей» координує та опікується громадська організація «Динаміка успіху», яку очолюють Сергій Слесаренко (Wenglowisky) – співак, автор-виконавець, переможець всеукраїнських та міжнародних вокальних фестивалів та конкурсів, учасник телевізійного проєкту «Караоке на майдані», переможець талант-шоу «Шанс» та Дмитро Мельник – ведучий, телеведучий, співак, засновник громадської організації

«Динаміка успіху», переможець всеукраїнських та міжнародних вокальних фестивалів та конкурсів конференсьє, директор всеукраїнських та міжнародних конкурсів, випускник телевізійного проєкту «Інтершкола». Вони є засновниками цього проєкту. До речі, Дмитро є двічі випускником нашого університету, бо вчився на спеціальності «Практична психологія» та «Управління навчальними закладами».

Це вже друга їх книга. Перша була випущена у 2022 році. Героями її стали талановиті та успішні особистості з України, які зробили значний внесок у суспільство. Це вчителі, співаки, художники, автори пісень та поезій, композитори, меценати, благодійники, начальники

військових адміністрацій, директори та начальники секторів культури, науковці. Зокрема, мені надзвичайно приємно, що і я потрапила до їх числа.

- Як Ви потрапили у проєкт?

- З громадською організацією «Динаміка успіху» я тісно співпрацюю вже понад два роки. Вони називають мене їх ментором. Я вдячна їм за це. Мені надзвичайно приємно бути у колі таких талановитих людей. Запрошення до проєкту отримали від керівництва громадської організації та оргкомітету проєкту за постійну підтримку їх проєктів, потужну співпрацю з ними та за величезний внесок у розвиток науки.

- Хто ще з нашого університету потрапив

до «Енциклопедії...»? А з житомирчан чи жителів області?

- Як я вже й казала, це вже друге їх видання. Багато талановитих житомирчан та жителів області, в тому числі і жителі нашого рідного міста Житомира, потрапили на сторінки енциклопедії: Тетяна Коновал – артистка Академічної хорової капели «Орея» Житомирської обласної філармонії імені Святослава Ріхтера; Світлана Гресь (Штатська) – письменниця, громадський та державний діяч, лауреат літературно-мистецької премії імені Лесі Українки Українського фонду культури, лауреат Всеукраїнського літературного конкурсу імені Валентина Грбовського, очільниця Житомирської обласної організації Національної спілки письменників України; Богдана Іваненко – режисер Житомирської обласної філармонії імені Святослава Ріхтера; Тетяна Руденька – генеральний директор Житомирської обласної філармонії імені Святослава Ріхтера, кандидат педагогічних наук; Катерина Домс – телеведуча, журналіст, ведуча масштабних заходів, експертка з питань медіа та комунікацій; Анастасія Іванюха – студентка ННІ педагогіки нашого університету, стипендіатка Президента України та багаторазова володарка Гран-прі Всеукраїнських та міжнародних конкурсів. Також, студенти ННІ педагогіки готували для ілюстрації сторінок цієї прекрасної книги свої творчі роботи, зокрема Ксенія Волк.

Я вдячна команді ГО «Динаміка успіху» за творчу співпрацю, за яскравий і дуже потрібний проєкт, який розкриває нових людей, показує, наскільки багатогранна, талановита та розумна наша нація. Бажаю їм процвітання, творчого незламного духу. Необхідно примножувати такі проєкти та мати насагу і жагу до реалізації усіх задуманих ідей.

Олександра Цветкова

Наш кореспондент зустрівся зі студентами першого курсу та поставила їм кілька запитань:

1. Які завдання були у вас на турнірі?

2. Що запам'яталось найбільше? Чому?

3. У чому полягала суть даного турніру?

4. Наскільки складними вам здалися завдання?

5. Чи сподобалось вам працювати у команді?

6. Чого, на вашу думку, вам не вистачило у турнірі, аби виграти?

7. У чому була перевага вашої команди?

8. Чи сподобалась вам посвята? Які враження загалом?

9. Які ваші враження від навчання? Не шкодуєте, що обрали ЖДУ?

Спочатку розмова відбулась з Іриною Завадською, учасницею команди, сформованої зі здобувачів спеціальності 122 «Комп'ютерні науки»

- 1. На посвяті були різні конкурси. Деякі змушували думати логічно, наприклад, конкурс «анagramа», у якому з літер потрібно скласти слова, що пов'язані з роботою програміста.

Посвята у програмісти

Кафедра комп'ютерних наук та інформаційних технологій провела 20 вересня посвяту першокурсників у програмісти. Здобувачі брали участь у різноманітних інтелектуальних конкурсах, змагаючись за соловки призи.

Але були й такі, що були орієнтовані на креативне мислення. Наприклад, «музичний» конкурс, на якому потрібно було написати слова по черзі з нотами до, ре, мі, фа, соль, ля, сі. Важливо, щоб назва ноти була присутня у придуманому слові, а саме слово було б за темою посвяти. Загалом, конкурси торкалися саме тих тем та явищ, що важливі для майбутніх працівників технічних спеціальностей, зокрема їх логіки та креативу.

- 2. Найбільше мені запам'яталась дружня робота всіх груп. Усі згуртувались для роботи над вирішенням завдань. Це саме те, що дуже важливе на початку навчання: влитися в колектив, знайти спільну мову зі своєю групою.

- 3. На мою думку, суть турніру була в тому, щоб змусити групи працювати спільно над різними

логічними завданнями.

- 4. Не можу сказати, що конкурси були складними. Усі групи з ними впоралися. Але на виконання завдань також впливало обмеження в часі, через що хтось справився краще, а хтось трохи гірше.

- 5. Мені робота в команді дуже сподобалась. Одна з головних переваг такої роботи полягає в можливості обміну знаннями та ідеями. Колективне мислення та обговорення ідей допомагають виявити нові підходи та рішення.

- 6. Для того, щоб перемогти, не вистачило лише часу, щоб краще подумати над вирішенням деяких завдань.

- 7. Перевага моєї команди полягала в тому, що в усіх були різноманітні ідеї та всі члени групи допомагали одне одному у вирішенні завдань, ділилися знаннями та навичками. Також важливо було правильно розподілити відповідальність, щоб кожен міг взяти участь у конкурсах і не відчував себе відірваним від групи.

- 8. Мені дуже сподобалась посвята і залишилися позитивні враження. Дбайливість організаторів та їхня увага до деталей зробили захід особливим і таким, що запам'ятовується.

- 9. Моє навчання проходить неймовірно цікаво та корисно. Викладачі є професіоналами, а їхня пристрасть до викладання робить навчальний процес захопливим. На навчання, як і в житті, можуть виникати складнощі. Іноді завдання можуть бути особливо складними. Але я усвідомлюю, що труднощі - це частина навчання, і вони можуть стати чудовою можливістю для особистого зростання. Цей досвід робить мене більш наполегливою і готовою до подолання

будь-яких складнощів у майбутньому. Навколишня атмосфера також дуже підтримує навчальний процес. Я відчуваю, що вибір університету був правильним, і я вірю, що моє навчання обов'язково принесе свої плоди в майбутньому.

А ось як коментує посвяту у програмісти Макарій Свєрдюк, учасник команди, сформованої зі студентів спеціальності 015 «Професійна освіта».

- 1. Завдання були - розгадати анаграму, розшифрувати слова, написані сленгом програмістів, відповісти на питання, які так чи інакше пов'язані з комп'ютером.

- 2. Найбільше запам'ятався момент, коли було оголошено правила раунду «Міміка», під час якого необхідно було зобразити деякі моменти роботи ПК за допомогою міміки

свого обличчя. Адже вся команда почала придумувати карколомні рухи обличчям для передачі слова.

- 3. На мою думку, суть турніру полягала у згуртування груп під час командної роботи.

- 4. Завдання були середньої складності, тому що ми тільки почали навчатися.

- 5. Праця в команді мені сподобалась, бо й команда виявилась дуже дружньою.

- 7. Я вважаю, що перевагою нашої команди була велика кількість учасників, які раніше зустрічались з термінами програмування.

- 8. Посвята була добре організованою і спланованою, мені сподобалась праця всіх команд і командний дух в залі. Хоч все і відбувалось доволі швидко, враження від такого івенту тільки позитивні.

- 9. Я однозначно не шкодую, що обрав саме цей університет, і дуже радий, що тут пройнуть мої студентські роки. Враження від навчання не лише позитивні, адже після школи потрібно адаптуватись до навчання в університеті і життя в цілому.

Ольга Присяжнюк

Річниця вбивства Гонгадзе

16 вересня 2000 року був викрадений журналіст і засновник інтернет-видання «Українська правда» Георгій Гонгадзе. Після тривалих пошуків, 2 листопада того ж року, у Таращанському лісі було виявлено його обезголовлене тіло.

Історія життя Георгія Гонгадзе розпочалася 21 травня 1969 року у грузинському місті Тбілісі, звідки у 1989 році він переїжджає до Львова. Саме у Львові починається телевізійна кар'єра Григорія, тут починає виходити його програма «Монітор». Після виникнення збройного конфлікту в Абхазії, він їде туди, щоб зняти фільм про війну.

Повернувшись до України, Гі разом із дружиною переїжджає до Києва, де вони разом розпочинають працювати на телебаченні. У 1996 році він стає ведучим програми «Вікна-Новини».

17 квітня 2000 року з'явилося перше українське інтернет-видання «Українська правда», засновником якого був Георгій Гонгадзе. Олена Притула, співзасновниця та редакторка, розповідала згодом, що ідея створення інтернет-видання виникла у Вашингтоні: вона із Георгієм везла листа про те, як придують свободу слова в Україні. В той час відбулася зміна уряду, і, пошукавши щось про це в мережі, вони не могли знайти жодних подробиць. Саме тоді у них з'явилася думка про потребу публікації українських новин в Інтернеті.

З 2000 року за журналістом через

його діяльність почалося зовнішнє спостереження. У липні цього ж року він звернувся з офіційним листом до Генерального прокурора України щодо факту стеження за ним. Згодом було встановлено, що номери машини, яка вела спостереження за Гією, були зняті з реєстрації ще рік тому.

Увечері 16 вересня 2000 року Георгій Гонгадзе зник, відтоді його ніхто не бачив. Його обезголовлене тіло знайшли у неглибокій ямі в лісі за сто кілометрів від Києва. Офіційно визнали, що це він, лише 3 вересня 2002 року.

У листопаді 2000 року колишній голова Соцпартії України заявив, що має доступ до таємних записів розмов президента Леоніда Кучми та високопоставлених урядових чиновників. Записи дають всі підстави вважати другого президента незалежної України причетним до зникнення Гонгадзе. Оприлюднення відповідних записів стало початком «касетного скандалу».

На Хрещатику, на фасаді будівлі Національної спілки журналістів України було встановлено меморіальну дошку Георгію Гонгадзе до двадцяті річниця його вбивства.

Анна Девізорова

Норми нового Положення про атестацію педагогів

Закінчення. Початок на стор. 9.

Згідно з підпунктом 1 пункту 3 розділу I Положення кваліфікаційні категорії, педагогічні звання, присвоєні до набрання чинності цим наказом, є дійсними до атестації педагогічних працівників, проведеної згідно з Положенням про атестацію педагогічних працівників, затвердженим цим наказом.

Тому педагогічний працівник, який атестувався за попереднім Положенням та прийнятий на роботу до закладу освіти через деякий час перерви у роботі на педагогічних посадах, також може атестуватися на умовах позачергової атестації не раніше ніж через один рік після призначення на посаду, зокрема на присвоєння більш високої кваліфікаційної категорії.

Норма щодо атестації педагогічних працівників не пізніше ніж через два роки, що включає термін «не раніше ніж через рік» після прийняття їх на роботу, що передбачена пунктом 14 розділу I Положення, може стосуватися педагогічних працівників, які переходять на роботу з одного закладу освіти до іншого, а також на інші педагогічні посади у цьому закладі освіти або які перервали роботу на педагогічній посаді.

У пункті 6 розділу I позачергова атестація може проводитися за ініціативою педагогічного працівника та/або за однією з певних умов.

Сполучник «або» означає один із варіантів. Якщо для позачергової атестації достатньо лише ініціативи працівника, то норма про наявність умов втрачає сенс.

Пунктом 6 розділу I Положення передбачено, що позачергова атестація педагогічного працівника, освітній рівень і стаж роботи якого на посадах педагогічних працівників відповідає вимогам, визначених у пунктах 8, 9 цього розділу, може проводитися за його ініціативою та/або за однією з таких умов:

- 1) визнання переможцем, лауреатом фінальних етапів всеукраїнських, міжнародних фахових конкурсів;
- 2) наявності освітньо-наукового/освітньо-творчого, наукового ступеня, наукового звання;
- 3) успішного проходження сертифікації.

Тобто умови, зазначені у підпунктах 1-3 пункту 6 не є одночасною сукупністю підстав для проходження педагогічним працівником позачергової атестації, що засвідчено сполучником «або».

Тому позачергова атестація педагогічного працівника можлива й виключно за його ініціативою

Продовження за посиланням: <https://osvita.ua/sc-hool/90059/?fbclid=IwAR0hiW9pMFBQGSmlrWdJnJ0nTMOhzL6-LpHjp5LndzOcjQvPmWyp3zvVyGE>

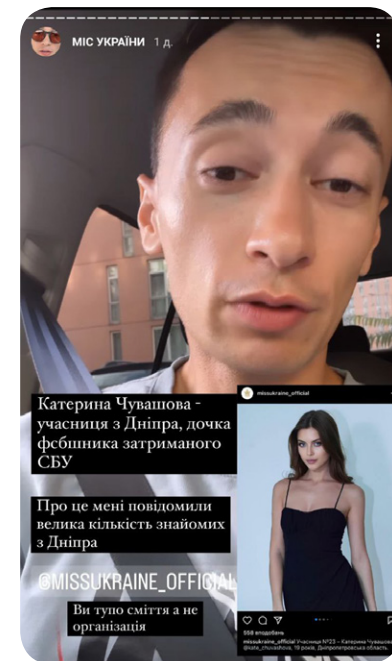
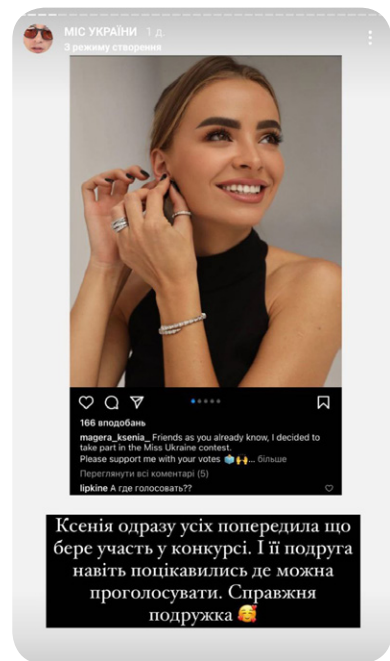
Що приховує конкурс Міс Україна?

Нещодавно на платформі Instagram український блогер Андрій Лузан опублікував невелике власне розслідування про те, що приховує конкурс Міс Україна-2023.

Зацікавившись конкурсом, Андрій Лузан проаналізував: ким є красуня та що вони як громадянки зробили корисного для України. Нетривалі пошуки у Інтернеті дали блогеру цікаву інформацію. Наприклад, одна з учасниць, Ксенія Магера, давно не проживає в Україні. І хоча Ксенія родом із Хмельницької області, проте зараз вона проживає в ОАЕ, на що вказує прапор у описі її інстаграм-сторінки.

Дізнавшись про конкурс, вона швидко повідомила, що буде брати участь у «Міс Україна» та попросила у своєї аудиторії підтримки. Пост прокоментувала подруга Ксенії, росіянка, яка запитала, де можна підтримати учасницю.

За весь час повномасштабного вторгнення, Ксенія Магера ніяк не коментувала свою позицію щодо війни, але нещодавно опублікувала фото з ресторану, який належить російському бізнесмену Аркадію Новікову, який очолював штаб Путіна на виборах.

На сторінці конкурсу «Міс Україна» була повідомлено про благодійну роботу Магери. «Зробила акцію "Free Clothes for Ukrainian Girls". Для цього бренд закупив 300 метрів тканини з Франції та зробили костюми, які безкоштовно роздали дівчатам з України».

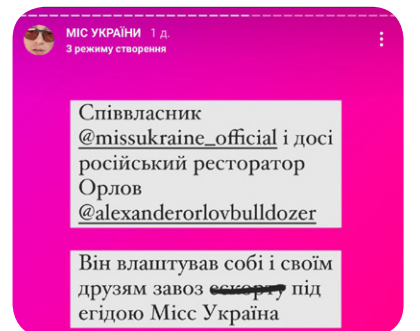
Ось як, сміючись, коментує Андрій Лузан це повідомлення:

— Вау... Просто вау! Ви уявляєте? 300 метрів тканини із Франції. Нашим волонтерам треба повчитись.

Аудиторія блогера Лузана почала самостійно шукати інформацію про дівчат.

Підписники з Дніпра повідомили блогеру, що батька Катерини Чувашової, однієї з учасниць конкурсу, СБУ затримала за те, що він співпрацював з ФСБ країни агресора.

Окрім того, за словами Андрія Лузана, співвласником конкурсу «Міс Україна» є російський ресторатор Олександр Орлов,

відомий у Києві як засновник компанії «Bulldozer Group», що володіє низкою ресторанів у столиці. На думку блогера, бізнесмен влаштував агенцію для своїх потреб, зашифрувавши все це назвою «Міс Україна».

Підсумовуючи закулісся конкурсу «Міс Україна-2023», Андрій Лузан опублікував пост із закликом донатити на благодійність (для представників ОК Таврія) і написав: «Краса не врятує світ. Світ врятують ЗСУ і ваші донати, які дуже потрібні на цю ініціативу»

Ольга Присяжнюк

P.S. Усі матеріали взяті з інстаграм-сторінки Андрія Лузана (@luzannnn).

Засновник: Житомирський державний університет імені Івана Франка.
Свідоцтво про реєстрацію ЖТ № 257 від 22 січня 2003 року.
Редактор: Андрій Близнюк.
Коректори: СІЦ.
Верстка: Тетяна Безверха.
© СІЦ (макет редакції).

Адреса редакції: вул. В. Бердичівська, 40, кім. 215а, корпус № 4, Житомир, 10008.
Тел.: (097) 322-09-50.
Електронна адреса: a.bliznjuk.zt@gmail.com
Електронна версія газети: <https://zu.edu.ua/universum.html>
Редакція може не поділяти думки авторів публікацій. Редакція залишає за собою право на редагування і скорочення матеріалів. Рукописи не повертаються і не рецензуються. За достовірність фактів, поданих

у матеріалах, відповідальність несе автор, а рекламної інформації — рекламодавець. За якість газети відповідальність несе друкарня. При передруку матеріалів «Універсума» посилання на газету обов'язкове. Листування з читачами ведеться тільки на сторінках газети. Світлини, вміщені у газеті, не обов'язково є прямими ілюстраціями до текстів.
Газета є членом Асоціації професійних журналістів і рекламистів Житомирщини та Асоціації молодіжної преси України.

Електронна версія.
Віддруковано
Адреса
Тел.
Замовлення
Наклад